

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **EVOL a.s.**, IČO 63078309
sídlem Komořany 146, 683 01 Rousínov u Vyškova
zastoupen daňovým poradcem Ing. Radkem Lančíkem
sídlem Divadelní 4, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2023, čj. 4699/23/5000-10611-712195

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem sporu je otázka, zda lze po žalobci požadovat odvod minimální daně z technických her za 1. čtvrtletí roku 2021, tj. v období, kdy žalobce nesměl na základě nařízení vlády České republiky k ochraně a prevenci před onemocněním covid-19 provozovat herny a kasina.

2. Specializovaný finanční úřad (dále též „správce daně“) doměřil žalobci dodatečným platebním výměrem ze dne 2. 11. 2021, čj. 172764/21/4300-13823-703291, daň z hazardních her za 1. čtvrtletí roku 2021 ve výši 1 729 000 Kč, a to podle § 12 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her. Současně žalobci stanovil penále z doměřené částky ve výši 345 920 Kč, a to podle § 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím tak, že je zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil.
3. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 23. 2. 2023 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Argumentace žalobce

4. Žalobce předně namítá, že ve zdaňovacím období 1. čtvrtletí roku 2021 nemohl provozovat kasina kvůli nařízením vlády České republiky vydávaným k ochraně a prevenci před onemocněním covid-19. Proto by daň z technických her za toto období neměla být vůbec vyměřena. Částka 1 729 600 Kč odpovídá minimální dani z technických her (9 200 Kč vynásobených počtem 188 herních pozic jednotlivých povolených koncových zařízení dle povolení k umístění herního prostoru). Příslušné zákonné ustanovení je však podle žalobce technického charakteru a upravuje pouze způsob výpočtu daně. Samotným předmětem daně z hazardních her je ale právě provozování hazardní hry na území České republiky pro účastníka hazardní hry. Jestliže tedy na základě vládních opatření nemohla být kasina otevřena, nelze hovořit ani o provozování hazardních her, a předmět daně tudíž chybí. Pouze v případě naplnění podmínky provozování je možné spočítat minimální daň z technických her podle povolených herních pozic.
5. Při absenci předmětu daně z hazardních her nemůže být daň vyměřována jen z toho důvodu, že existují povolené herní pozice. Co je předmětem daně z hazardních her žalobce dovozuje zejména z důvodové zprávy k § 2 odst. 1 zákona o dani z hazardních her a z nálezu Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2018 sp. zn. Pl. ÚS 15/15. V jeho bodě 14 Ústavní soud uvedl, že provozováním není stav, kdy je zařízení zapnuté, ale jedná se o veškerou činnost s tím související. Pokud v 1. čtvrtletí roku 2021 nemohla být kasina provozována, nelze hovořit ani o činnosti s tím související, a tedy ani o provozování herních zařízení.
6. Žalobce odkazuje také na stanovisko Ministra financí ze dne 6. 8. 2015 čj. MF-33478/2015/32-4, vztahující se k dřívějšímu zákonu č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách. Dle názoru žalobce z něj vyplývá, že o provozování hazardních her je možné hovořit za současného splnění několika kritérií. Musí se jednat o činnost v širším slova smyslu (zejména zprostředkovatelské, organizační, finanční a jiné činnosti), hráči musí být umožněno, aby si hazardní hru zahrál, a dále o škodlivost hazardních her. Teprve za situace, kdy dojde k naplnění těchto kritérií se jedná o provozování hazardních her, které odůvodňuje minimální daň z hazardních her. V období, kdy byl zakázán provoz kasin, pak nelze hovořit o činnosti, neboť žádná činnost nebyla, hráčům nebylo umožněno zahrát si hazardní hry a nelze tak hovořit ani o škodlivosti. Neprovozované hry nejsou škodlivé ani ziskové.
7. Konečně pak žalobce také poukazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 Ao 10/2021-27, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že plošné a preventivní omezení činnosti heren a kasin nemělo oporu v zákoně, a to ani

v zákoně pandemickém, či v zákoně o ochraně veřejného zdraví. Je nepřipustné, aby stát pak z vlastního bezpráví profitoval inkasováním daně.

8. Dále pak žalobce namítá, že rovněž penále z doměřené částky bylo stanoveno nezákonně. Žalobce sám podal dodatečné daňové přiznání k dani z hazardních her a v takovém případě, i pokud byla doměřená daň vyšší, než daň žalobcem tvrzená v dodatečném přiznání, nemělo být penále správcem daně ve smyslu ustanovení § 251 odst. 1, 4 daňového řádu vůbec vyměřeno. Jestliže daň byla doměřena na základě tvrzení obsažených v dodatečném daňovém přiznání, a došlo k dobrovolnému podání dodatečného daňového přiznání, penále se neuplatní. Žalobce přitom odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, čj. 1 Afs 250/2016-48 a rozsudek ze dne 28. 2. 2018, čj. 1 Afs 375/2017-38.

II. Argumentace žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a platebního výměru. Zároveň zdůraznil, že argumenty žalobce se zčásti obsahově kryjí s námitkami uplatněnými v odvolání, s nimiž se žalovaný podrobně vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem.
10. Žalovaný poukazoval zejména na to, že již získání a držba základního povolení naplňuje předmět daně, stejně tak ten, kdo je držitelem základního povolení se stává poplatníkem daně i tehdy, pokud v daném období neuvedl do provozu žádnou hazardní hru. Svůj názor žalovaný opírá o totožný nálezn Ústavního soudu jako žalobce, tj. ze dne 30. 1. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/15, konkrétně o bod 27, podle něhož předmětem daně není provozování v užším smyslu, tedy skutečnost, zda zařízení je zapnuto či vypnuto, ale soubor určitých činností nebo opatření prováděných daňovým subjektem a směřujících k zajištění provozování hazardní hry v užším smyslu. Přestože kasina byla v 1. čtvrtletí roku 2021 zavřena a jejich provoz zakázán, musel žalobce minimálně svou činností zajišťovat a zabezpečovat servisní zásahy či další činnosti k udržení provozování hazardních her tak, aby skončení vládního nařízení mohl pokračovat v provozování hazardních her. Ve smyslu § 5 odst. 3 a 4 zákona o dani z hazardních her je přitom podstatné, zda konkrétní herní pozice, jejímž prostřednictvím byla provozována hazardní hra, byla v daném zdaňovacím období povolena, tj. zda byla povolena alespoň jeden den v tomto období. Žalovaný, stejně jako správce daně, přitom provedl kontrolu v Informačním systému Státního dozoru nad sázkami a loteriemi, a to se zjištěním, že žalobce disponoval základním povolením k provozování technických her účinným od 12. 12. 2020 do 7. 1. 2021, které bylo nahrazeno základním povolením účinným od 8. 1. 2023 do 13. 12. 2023.
11. Dále žalovaný podotýkal, že ze strany zákonodárce nebyl poskytnut prostor pro případné hodnocení, zda skutečně došlo v inkriminovaném období k reálnému provozování hazardních her. Ustanovení § 5 odst. 4 zákona o dani z hazardních her počítá s povolenými koncovými zařízeními a neponechává prostor pro volné hodnocení důkazů o okolnostech jejich provozování, tedy ani přijatých krizových opatření.
12. Správce daně je povinen postupovat v souladu se zákonem o dani z hazardních her. Při své činnosti vyhodnotil, že žalobce nesprávně stanovil počet herních pozic jednotlivých povolených zařízení uvedených v povolení k umístění herního prostoru v dodatečném

daňovém priznání, když na ř. 518 sdělil počet 0, přestože bylo správcem daně zjištěno, že žalobce měl povoleno provozovat celkem 188 herních pozic.

13. Konečně k otázce nezákonně stanoveného penále žalovaný uvedl, že na danou otázku nelze aplikovat závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu, na něž žalobce odkazuje, neboť v případě žalobce byla daň doměřena sice také na základě provedeného postupu pro odstranění pochybností, avšak jednalo se o doměření daně z moci úřední v řízení zahájeném na základě Výzvy k odstranění pochybností vydané správcem daně dne 31. 5. 2021. Vzhledem k tomu, že v případě žalobce daň nebyla doměřena na základě dodatečného daňového priznání, ale správce daně zahájil postup k odstranění pochybností a daň následně doměřil na základě tohoto postupu, vznikla žalobci povinnost penále uhradit.

III. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
15. Žaloba **není důvodná**.

Právní úprava a judikatura

16. Předmětem daně z hazardních her je provozování hazardní hry na území České republiky pro účastníka hazardní hry, pokud a) je k provozování této hry potřeba základní povolení podle zákona upravujícího hazardní hry, nebo b) tato hra má být podle zákona upravujícího hazardní hry ohlášena (§ 2 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění účinném do 31. 12. 2023). Přitom provozováním hazardní hry se myslí „*vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry*“ (§ 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách). Poplatníkem daně z hazardních her je pak držitel základního povolení podle zákona upravujícího hazardní hry nebo ten, kdo provozuje hazardní hru, k jejímuž provozování je takového povolení potřeba (§ 1 zákona o dani z hazardních her).
17. Dílčí daně z jednotlivých typů hazardních her se vypočítávají odlišným postupem a na závěr se sečtou, aby se zjistila výsledná daň z hazardních her za dané zdaňovací období, kterým je kalendářní čtvrtletí (§ 5 odst. 1 a § 6 zákona o dani z hazardních her).
18. Nyní se konkrétně jedná o daň z technické hry. Zákon zná dva způsoby jejího výpočtu. Za prvé, dílčí základ daně tvoří částka, o kterou úhrn přijatých vkladů převyšuje součet úhrnu vyplacených výher a úhrnu vrácených vkladů z technické hry. Dílčí základ se pak vynásobí příslušnou sazbou daně a výsledek se zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru [§ 3 odst. 1 písm. e) a § 5 odst. 2 a 3 zákona o dani z hazardních her]. A za druhé, minimální dílčí daň se stanoví tak, že se počet herních pozic jednotlivých povolených koncových zařízení uvedených v povolení k umístění herního prostoru vynásobí částkou 9 200 Kč (§ 5 odst. 4 zákona o dani z hazardních her). Nejdůležitější pro posouzení věci je následující pravidlo: Pokud je daň vypočítaná z dílčího základu daně z technických her (první způsob)

nižší než minimální dílčí daň z technických her (druhý způsob), přednost dostane minimální dílčí daň. Zcela přesně zní toto pravidlo v zákoně takto: „*Pokud je součinn dílčího základu daně z technických her zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby pro tento dílčí základ daně nižší než minimální dílčí daň z technických her, je dílčí daní z technických her minimální dílčí daň z technických her*“ (§ 5 odst. 3 zákona o dani z hazardních her).

19. Stojí za povšimnutí, že u ostatních typů hazardních her se minimální dílčí daň neuplatní. Aplikuje se právě jen u technických her, které se, z hlediska probouzení patologické hráčské závislosti a vyvolávání dalších negativních společenských jevů, považují za nejškodlivější.
20. Soud se bude dále opírat ještě o ta ustanovení zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 5. 2021, která upravují zrušení a změnu vydaných povolení. Konkrétně jde o to, že jak základní povolení k provozování technické hry vydané Ministerstvem financí, tak i povolení k umístění herního prostoru vydané obecním úřadem mohl příslušný správní orgán na žádost provozovatele zrušit (§ 95 odst. 3 a § 103 odst. 3 zákona o hazardních hrách). Stejně tak bylo možné kterékoliv z těchto povolení na žádost provozovatele i změnit (§ 94 odst. 1 písm. a) a § 102 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách). Zákon změny nijak blíže nevymezuje. Pouze uvádí, že má jít o změny takových údajů, jejichž změna je možná až na základě změny příslušného povolení.
21. Mezi stranami není v tomto případě sporu o délce zákazu provozování hazardní činnosti. Nařízeními vlády České republiky byly herny, kasina a sázkové kanceláře z důvodu pandemické situace uzavřeny ve 4. čtvrtletí roku 2020 v době od 9. 10. 2020 do 2. 12. 2020 a od 18. 12. 2020 do 31. 12. 2020, tzn. po dobu 69 dní z celkových 92 dní. V 1. čtvrtletí roku 2021 byly tyto provozovny nařízeními vlády uzavřeny po celou dobu zdaňovacího období, tzn. nebylo možno nabízet hazardní hry hráčům ani jediný den.
22. Krajské správní soudy již otázku správného stanovení výše daně z hazardních her v době pandemie covid-19 řešily. První „vlna“ případů se týkala zdaňovacích období spadajících do roku 2020, kdy vláda zakázala svými nařízeními provoz hazardních her vždy pouze po určitou část zdaňovacího období. V těchto případech krajské soudy všechny podané žaloby bez výjimky zamítly (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2023, čj. 17 Af 1/2023-41 a ze dne 27. 2. 2024, čj. 15 Af 12/2022-48, a dále rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 2. 2024, čj. 62 Af 54/2021-85). Otázku, jak stanovit výši daně z hazardních her v situaci, kdy vláda jejich provoz zakázala po celé zdaňovací období (zde po celé 1. čtvrtletí roku 2021), řešil poprvé Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 30. 5. 2024, čj. 30 Af 8/2023-90. I v této situaci dospěl nakonec po důkladných úvahách k závěru, že žaloba je nedůvodná. Krajský soud tak bude i v nynější věci z tohoto svého rozsudku vycházet.
23. Do určité míry lze při výkladu zákona vyjít též z nálezů, jímž Ústavní soud zamítl návrh Krajského soudu v Plzni na zrušení § 41b odst. 2 a 4 a § 41c písm. g) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném do 31. prosince 2015 [nález sp. zn. Pl. ÚS 15/15 ze dne 30. 1. 2018 (N 12/88 SbNU 171; 62/2018 Sb.)]. Samozřejmě je potřeba mít na paměti, že nález se vztahuje k textu předchozího zákona upravujícího hazardní hry a že pochází z doby před pandemií covid-19, takže její důsledky logicky řešit nemohl.

Skutkový stav a daňové řízení

24. Skutkový stav není mezi stranami sporný. Žalobce byl v rozhodném zdaňovacím období držitelem základního povolení k provozování technických hazardních her pro celkem 188 koncových hracích zařízení. Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 14. 12. 2020 č. 1332 o přijetí krizového opatření (a na něj navazujících nařízení) byl po celé 1. čtvrtletí roku 2021 zakázán provoz kasin a heren na území celé České republiky.
25. Žalobce podal dne 22. 4. 2021 řádné přiznání k dani z hazardních her za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2021. V něm uvedl dílčí daň z technických her ve výši 0 Kč. S odkazem na § 5 odst. 3 zákona o dani z hazardních her tuto dílčí daň porovnal s minimální dílčí daní z technických her, když u položky „Součet herních pozic jednotlivých povolených koncových zařízení v povolení k umístění herního prostoru“ uvedl 188 herních pozic a u položky „Minimální dílčí daň z technických her“ částku 1 729 600 Kč. V souladu s § 11 odst. 1 zákona o dani z hazardních her si žalobce sám vyměřil daň z hazardních her za 1. čtvrtletí roku 2021 ve výši 1 729 600 Kč.
26. Dne 27. 4. 2021 bylo správci daně doručeno dodatečné daňové přiznání žalobce, v němž žalobce vykázal poslední známou daň částkou 1 729 600 Kč a snížení daně ve stejné výši. Jako důvod dodatečného daňového přiznání žalobce uvedl, že v 1. čtvrtletí roku 2021 nesměl kvůli nařízením vlády České republiky provozovat kasina a daň tedy za toto období nemá být stanovena.
27. Specializovaný finanční úřad vyzval žalobce výzvou k odstranění pochybností ze dne 31. 5. 2021 ke sdělení důvodů pro snížení původně tvrzeného počtu herních pozic v daňovém přiznání ve výši 188 herních pozic na hodnotu 0 ks v dodatečném daňovém přiznání, a dále k předložení rozhodnutí o zrušení povolení k umístění herního prostoru, přičemž žalobci stanovil lhůtu 15 dnů. V odpovědi na výzvu žalobce vysvětlil, že pokud mu stát znemožnil provozovat hazardní hry, nemůže po něm požadovat úhradu minimální dílčí daně z technických her. V doplnění ze dne 27. 6. 2021 žalobce své argumenty dále rozvedl.
28. Na základě postupu k odstranění pochybností přistoupil Specializovaný finanční úřad k doměření daně z hazardních her za 1. čtvrtletí roku 2021 z moci úřední dle § 12 zákona o dani z hazardních her, a to tak, že poslední známá daň ve výši 0 Kč byla zvýšena na částku 1 729 600 Kč a dále bylo žalobci vyměřeno penále ve výši 345 920 Kč. Žalobce nebyl s odvoláním proti platebnímu výměru úspěšný.

Posouzení ve vztahu k dani z hazardních her

29. Jak už bylo zmíněno výše, právní otázkou, kterou žalobce přináší, se Krajský soud v Brně již zabýval ve skutkově obdobném případě, kde žaloba došla na soud o několik dnů dříve. A ve výše citovaném rozsudku čj. 30 Af 8/2023-90 dospěl k následujícímu závěru: „*Provozovatelé hazardních her musejí odvést dílčí daň z technických her v minimální zákonem stanovené výši (§ 5 odst. 3 a 4 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění účinném do 31. 12. 2023) i za takové zdaňovací období, během něž byl provoz heren a kasin po celou dobu zakázán vládními nařízeními vydávanými za účelem ochrany a prevence před onemocněním covid-19 (zde za 1. čtvrtletí roku 2021). Pro řešení jednotlivých případů, kdy tato povinnost dopadne na konkrétní subjekt s ohledem na jeho majetkovou situaci mimořádně tvrdě,*

existují v právu nástroje, byť jde o instituty nenárokové (např. prominutí daně podle daňového řádu).“

30. Důvody, které zdejší soud k zaujetí tohoto právního názoru a k zamítnutí žaloby vedly, vyložil velice důkladně v citovaném rozhodnutí. Nyní proto postačí na tam uvedenou obsáhlou argumentaci odkázat a připomenout stručně pouze její základní body.
31. Krajský soud vysvětlil, proč podle něj nelze tvrdit, že by zde chyběl předmět daně z hazardních her. Za prvé, daň z hazardních her nenahrazuje u provozovatelů hazardních her daň z příjmu. Naopak, stojí vedle daně z příjmů, má odlišný smysl a účel a v případě technických her se daň (ve formě tzv. minimální dílčí daně) uplatňuje vždy – bez ohledu na to, jak vysokého příjmu provozovatel dosáhl. A za druhé, pojem „provozování hazardní hry“ vyložil Ústavní soud ve výše citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/15 velmi široce, tedy jako jakoukoliv činnost, která s uskutečňováním hazardní hry věcně souvisí, včetně přípravy jejího spuštění, údržby herních zařízení apod. Poplatníkem daně je držitel základního povolení, a to bez ohledu na to, zda hazardní hru fakticky uskutečňuje. Samotná možnost hru provozovat daná státem je tu proto předmětem zdanění.
32. Krajský soud dále vyšel z toho, že právní úprava je v daném případě jednoznačná a neposkytuje žádný prostor pro výklad. Je natolik jasná, že tu není ani možnost uplatnit pravidlo „v pochybnostech mírněji“ (*in dubio mitius*). Pokud by tak soud chtěl dát žalobci za pravdu a jeho žalobě vyhovět, musel by ve skutečnosti přistoupit k dotváření práva. Pro takový postup však musejí být splněny podmínky, přičemž první a nejdůležitější z těchto podmínek je, že zde existuje zákonodárcem nezamýšlená mezera v právu, kterou je nutné pomocí analogie nebo teleologické redukce zaplnit, resp. překlenout. A takovouto mezeru v právu krajský soud po důkladném uvážení nenalezl.
33. Krajský soud při svých úvahách identifikoval několik účelů, které daň z hazardních her plní, a to vedle funkce *fiskální* (naplnění státní pokladny) i širší společensky žádoucí cíle. Jde zejména o funkce *preventivní* (ochrana proti umělému snižování daňového základu), *koncentrační* (omezení počtu herních pozic jen na ty jednoznačně výdělečné), *regulační* (příspěvek k prevenci a sanaci sociálně patologických jevů vyvolaných hazardem), a konečně též o funkci *administrativního zjednodušení* (správce daně nemusí ověřovat tvrzení daňového subjektu, že z nějakého individuálního důvodu nemohl svá herní zařízení provozovat). Soud naznal, že i v případě, kdy žalobce nemohl nabízet hru hráčům kvůli vládním zákazům, zůstává u daně z hazardních her zachován její účel fiskální a regulační – peníze odčerpané z hazardního průmyslu pomohou sanovat sociálně patologické jevy, které jeho působením vznikly už v minulosti nebo které teprve vzniknou jeho působením v budoucnu, nikoliv nutně bezprostředně v daném zdaňovacím období, o které se jedná.
34. Krajský soud dále zvažoval, nakolik zákonodárce mohl předvídat důsledky, které může v praxi vyvolat konstrukce minimální daně z hazardních her, která je pojatá velmi formálně. Při jejím výpočtu se zohledňuje pouze počet koncových zařízení uvedený v základním povolení k provozu bez ohledu na to, zda jsou ve skutečnosti používána. A dokonce stačí, aby byla tato zařízení formálně povolena po jeden jediný den z celého zdaňovacího období (počet dnů při výpočtu nehraje žádnou roli). Krajský soud proto dospěl k závěru, že v individuálních případech mohla právní úprava už od počátku plodit podobné důsledky, jaké v souvislosti s vládními opatřeními na ochranu před pandemií vyvolala plošně. A zákonodárce s tím evidentně byl srozuměn. Například se mohlo stát, že určitý provozovatel hazardní hry nemusel mít možnost ji provozovat kvůli

poruše zařízení, zkolabování počítačového programu, právnímu sporu, živelní pohromě apod. Stejně tak mohlo být její příčinou i nedopatření či neznalost zákona, pokud si provozovatel nechal vydat povolení pro svá technická zařízení s platností k datu těsně před koncem zdaňovacího období. Přesto i v těchto situacích musel provozovatel technické hry uhradit minimální dílčí daň. Pokud by vzniklá situace byla extrémně nespravedlivá, bylo možno to řešit individuální žádostí o prominutí daně, na něž ovšem pochopitelně není nárok.

35. A dále soud dovodil, že moc výkonná a moc zákonodárná v průběhu pandemie i po jejím skončení v celé řadě případů přistoupily k tomu, že nejruznějším skupinám subjektů pomohly odstranit tvrdost, s jakou na ně dopadala právní úprava. Důsledky pandemie covid-19 pro celý segment hazardních her musely tak být zákonodárci zřejmě nejpozději po jejím skončení. Přesto nevyužil možnost právní úpravu jakkoliv plošně modifikovat či zmírnit, ačkoliv v případech jiných daní tak z různých důvodů učinil. Za této situace nejde o nezamýšlenou mezeru v zákoně, nýbrž o mezeru vědomou. Aby soud v takovéto situaci dotvořil svým výkladem právo, není možné. Překročil by tím svou pravomoc. Namísto toho by se musel obrátit na Ústavní soud s návrhem na zrušení zákonné úpravy pro její protiústavnost. K tomu však krajský soud neshledává důvod; ostatně předchozí obdobnou právní úpravu již Ústavní soud v minulosti přezkoumal s negativním výsledkem.
36. Konečně soud naznal, že výsledná situace se nejeví ani jako extrémně nespravedlivá. Žalobce netvrdí, že by se pokusil na dobu zhoršené epidemiologické situace své povolení k provozování technické hry ukončit či pozastavit, ačkoliv zákon zná nejen možnost zrušení, ale i změny rozhodnutí na žádost. Namísto toho, stejně jako ostatní provozovatelé hazardních her, žalobce zjevně jen vyčkával, zda a kdy bude moci své podnikání znovu „spustit“. Tudíž lze na věc nahlížet i tak, že minimální dílčí daň z technických her představuje v tomto případě platbu za možnost okamžitě začít svá technická zařízení znovu provozovat, jakmile to bude možné. To, že se nakonec nenaplnil žalobcův předpoklad, že se mu podaří alespoň po část zdaňovacího období dosahovat zisku, představuje riziko, které se jako provozovatel hazardních her a podnikatel rozhodl podstoupit. A platbu minimální dílčí daně z technických her při nulovém příjmu je možno chápat jako předvídatelný důsledek tohoto podnikatelského rozhodnutí.
37. Z těchto důvodů soud žalobci za pravdu nedal a k dotvoření práva v jeho prospěch nepřistoupil.

Stanovené penále

38. S obdobnými námitkami, jaké uplatňuje žalobce v nynější věci vůči stanovení penále z doměřené daně, se správní soudy již vyrovnaly ve svých výše citovaných rozsudcích. Krajský soud proto pro stručnost jen odkazuje na svůj výše citovaný rozsudek čj. 62 Af 54/2021-85, body 31-42 a rozsudek Městského soudu v Praze čj. 17 Af 1/2023-41, body 33-35. Stručně řečeno, poslední známou daní byla ta, kterou si žalobce sám doměřil podáním dodatečného daňového přiznání. Oproti její výši mu finanční úřad na základě postupu k odstranění pochybností zahájeného z moci úřední doměřil daň vyšší. Penále mu pak stanovil z takto vzniklého rozdílu, což je zcela v souladu s § 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v kombinaci s § 11 odst. 3 zákona o dani z hazardních her.

IV. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a to ani částečně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 5. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu